

midler, at den kan klare långivning til jordkøb, byggemodning samt til 20.000 almennyttige boliger efter nærmere angivne retningslinjer samt udlån af midler til overtagelse af private beboelsesejendomme.

Rentesikringen må gøres permanent og ydes til det enkelte boligbyggeri i en periode af 6 år. Aftrapningen kan højst ske med 1 pct. pr. år. Hvor det er påkrævet, må denne ordning også omfatte bestående rentesikret boligbyggeri. Her tænkes især på det byggeri, der er færdiggjort i de sidste par år.

Folketingsbeslutningen omfatter også indførelse af lejerdemokrati i den privatejede boligmasse samt bestemmelse om fri bytteret og skærpelse af kontrollen med udlejning af tomme lejligheder.

Vi henviser til vort tidligere forslag om forbud mod ejerlejligheder i den bestående boligmasse og en skærpet kapitalvindingsafgift på de ikke-solgte ejerlejligheder.

Den nuværende lovgivning om lejeforhøjelse ved genudlejning efter 1. januar 1971 foreslår vi ophævet. Den vil forvride huslejeniveauet og hindre nødvendig rokering.

De saneringsramtes genhusningsproblem er ikke løst gennem saneringslovens nuværende bestemmelser. Disse bestemmelser må ændres, så der kan ydes tilskud, hvor der er tale om flere rokeringer for at skaffe den saneringsramte den mest hensigtsmæssige bolig.

Forslaget til folketingsbeslutning indeholder ingen forslag om ændringer i byggeriets momsgodtgørelse. Dette problem har socialdemokratiet rejst i folketingets 21-mands udvalg vedrørende prisstop.“

Forslaget blev i folketinget behandlet sammen med et andet af forslagsstillerne fremsat forslag: *forslag til lov om ændring af lov om boligsikring*, et af regeringen fremsat forslag: *forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri*, samt 3 af *Hanne Reintoft* (DK) fremsatte lovforslag vedrørende lejelovgivningen.

Ved 1. behandlingen blev forslaget modtaget med megen kritik af såvel *boligministeren* som ordførerne for regeringspartierne. En væsentlig del af det, der var foreslået, var efter ministerens opfattelse allerede tilgodeset dels gennem gældende lovbestemmelser, dels gennem det lovforslag, regeringen havde fremsat vedrørende ændring af boligbyggeriloven, og som byggede videre på boligforligets forudsætninger om yderligere udbygning og udvikling af det almennyttige byggeris selvfinansiering. For så vidt angik sidste punkt i forslaget om muligheden for at yde særligt huslejetilskud til saneringsramte og til familier, der gennem rokering inden for boligmassen skaffer saneringsramte bolig til en overkommelig pris, var ministeren dog mere positiv. Han gav løfte om en fornyet analysering af problematikken her, men gjorde samtidig opmærksom på, at der var vanskeligheder, som nødvendigvis måtte tages i betragtning.

Arne Larsen (SF) karakteriserede forslaget som i mange henseender ganske udmærket, men desværre ikke tilstrækkeligt. Det kunne ikke nytte at fortsætte tankegangen om at løse byggeriets finansie-